

Πολιτισμός

Εικαστικά: Οκτώ ελληνικές ιστορίες στην Κίνα

Εργα οκτώ ελλήνων φωτογράφων που μέσα από κοινωνικά ζητήματα αλλά και πιο προσωπικές

Ζουμπουλάκης Γιάννης

10 Νοεμβρίου 2015, 19:03 **Ενημερώθηκε:** 11 Νοεμβρίου 2015, 05:45

Εργα οκτώ ελλήνων φωτογράφων που μέσα από κοινωνικά ζητήματα αλλά και πιο προσωπικές οπτικές αναδεικνύουν σύγχρονες προβληματικές περιλαμβάνει η ομαδική έκθεση «Greek stories revisited» («Εκ νέου επίσκεψη σε ελληνικές ιστορίες») που πραγματοποιείται αυτή την εποχή στο Φεστιβάλ Φωτογραφίας China Lishui στην πόλη Λισούι της Κίνας (ως τις 6 Δεκεμβρίου). Είναι μια συμμετοχή του Μουσείου Φωτογραφίας Θεσσαλονίκης κατόπιν προσκλήσεως του φεστιβάλ και παρουσιάζεται για πρώτη φορά δημοσίως (όλα τα έργα έχουν γίνει μετά το 2004 και η επιμέλεια της έκθεσης είναι του Βαγγέλη Ιωακειμίδη).

Με τη σειρά «Εκλεκτική κληρονομιά» η Δήμητρα Λαζαρίδου φέρνει στο προσκήνιο το προσωπικό αλλά και ταυτόχρονα δημόσιο ερώτημα που αφορά τα στοιχεία που διαμορφώνουν την κληρονομιά του καθενός μας. Οι απαντήσεις της αποτιούν φόρο τιμής σε καλλιτέχνες όπως ο Αντονιόνι και ο Μαγκρίτ, ενώ ακόμη και ο τίτλος της σειράς είναι μια σαφής αναφορά στον Γκαίτε και στις «Εκλεκτικές συγγένειες».

Μέσα από τη σειρά «Place without time, without borders» («Τόπος χωρίς χρόνο, χωρίς σύνορα») ο Λεωνίδας Τούμπανος αναφέρεται στο ζήτημα της ΔΕΗ και των πολιτικών, περιβαλλοντικών αλλά και κοινωνικών συνεπειών που προκαλούν οι εξορυκτικές δραστηριότητες της εταιρείας όπως η μετεγκατάσταση οικισμών.

Συναυλία αφιέρωμα για τα 50 χρόνια του Γιώργου Χατζηνάσιου στο τραγούδι

Με την εργασία του «The Schools Project» («Το σχέδιο σχολείων») ο Χριστόφορος Δουλγέρης αγγίζει το ζήτημα των εγκαταλελειμμένων σχολείων σε όλη την Ελλάδα. Η προσέγγισή του είναι τυπολογική και επιδιώκει να προκαλέσει ερωτήματα σχετικά με την αρχιτεκτονική κληρονομιά αλλά και τη γενικότερη θέση που φαίνεται να έχουμε απέναντι σε ζητήματα που διαμορφώνουν την ταυτότητά μας, με σημαντικότερο αυτό της Παιδείας.

Η Αθήνα είναι επίκεντρο δύο εργασιών που δείχνουν καθημερινούς μικρόκοσμους – ο ένας μεγαλύτερης κλίμακας από τον άλλον. Με τη σειρά «In Waiting» («Περιμένοντας») η Ειρήνη Βουρλούμη ρίχνει φως στο εσωτερικό δημόσιων κτιρίων αποκαλύπτοντας τις αντίστοιχες κοινωνικές και πολιτικές προεκτάσεις, ενώ αρνούμενος να παρουσιάσει στις εικόνες του ανθρώπινη παρουσία ο Γιάννης Χατζηασλάνης στη σειρά «Bedrooms» («Κρεβατοκάμαρες») δείχνει τα εσωτερικά σπιτιών (αυτή η δουλειά έγινε σε συνεργασία με την Deca Architecture).

Η εργασία «Eclipse» του Γιώργου Πρίνου παραπέμπει στο άμεσο παρελθόν, πριν από την οικονομική κρίση στην Ελλάδα, σε μια εικόνα της χώρας η οποία έμοιαζε πιο ελπιδοφόρα: Ολυμπιακοί Αγώνες του 2004. Η προκειμένη έκθεση λειτουργεί με διττό τρόπο στη σειρά: ως μαρτυρία μιας από τις μεγαλύτερες διοργανώσεις που φιλοξενήθηκαν ποτέ στην Ελλάδα αλλά και ως μια ισχυρή οπτική μεταφορά της ψευδαισθησης της ευημερίας.

Η αναφορά στο παρελθόν με έναν σύγχρονο τρόπο βρίσκεται και στη σειρά «Μέτσοβο 1900» της Μυρτώς Παπαδοπούλου, ένα σχέδιο του Ιδρύματος Βαρόνου Μιχαήλ Τσοίτσα. Εδώ οι εικόνες αναπαριστούν την καθημερινή ζωή στο Μέτσοβο του 1900 και η ανάδειξη του παρελθόντος μέσα από περιοχές-σύμβολα όπως αυτή του Μετσόβου, όπου το όραμα της τοπικής ανάπτυξης των ανθρώπων αποτελεί παράδειγμα, πραγματοποιείται μέσα από την αναπαράσταση. Έτσι δημιουργείται μια αφήγηση που βασίζεται στην ιστορία ενώ ταυτόχρονα την υπερβαίνει μέσα από μια σκηνοθετημένη ρητορική της εικόνας.

Τέλος, ο Γιάννης Θεοδωρόπουλος με τη σειρά «Sacred Wind» («Ιερός άνεμος») αγγίζει τον πυρήνα του οικείου με εικόνες που προέρχονται από το σπίτι των γονιών του: μαξιλάρια, τα ρούχα του, όπως και ρούχα αγαπημένων, ανακατασκευάζουν τη μνήμη και επανακαθορίζουν το παρόν δημιουργώντας λυρικές εικόνες μέσα από ένα παιχνίδι σκιών που μεταφέρουν αυτή τη μετάβαση του χρόνου.

HeliosPlus